

### บทที่ 3

#### วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องการศึกษาปัญหาและแนวทางการพัฒนาครูเพื่อการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมทักษะการคิดของนักเรียนด้วยวงจรคุณภาพของเดมมิ่งในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา (Descriptive research) ผู้วิจัยจึงได้ดำเนินการจัดกิจกรรมที่เป็นสาระสำคัญของการวิจัย ดังนี้

ขั้นที่ 1 ศึกษาปัญหาการพัฒนาครูเพื่อการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมทักษะการคิดของนักเรียนด้วยวงจรคุณภาพของเดมมิ่ง

ขั้นที่ 2 ศึกษาแนวทางการพัฒนาครูเพื่อการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมทักษะการคิดของนักเรียนด้วยวงจรคุณภาพของเดมมิ่ง

ขั้นที่ 1 ศึกษาปัญหาการพัฒนาครูเพื่อการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมทักษะการคิดของนักเรียนด้วยวงจรคุณภาพของเดมมิ่ง

ตอนที่ 1 การเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม

#### 1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยขั้นนี้ คือ ผู้บริหารและครูในโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 จำนวน 53 คน การศึกษาขั้นนี้ศึกษาจากผู้บริหารและครูหัวหน้างานฝ่ายวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาส จำนวน 53 คน โดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2543 : 84) รวมทั้งสิ้น 106 คน

#### 2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในขั้นนี้คือแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 2 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบ ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษาและประสบการณ์การทำงาน มีลักษณะเป็นแบบสำรวจรายการ (Check list) จำนวน 7 ข้อ

ตอนที่ 2 ปัญหาการพัฒนาครูเพื่อการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมทักษะการคิดของนักเรียนด้วยวงจรคุณภาพของเดมมิ่งในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 จำนวน 4 ด้าน ประกอบด้วย 1) การวางแผน (Plan) จำนวน 13 ข้อ 2) การลงมือปฏิบัติ (Do) จำนวน 17 ข้อ 3) การตรวจสอบ (Check) จำนวน 5 ข้อ และ 4) การปรับปรุง (Act) จำนวน 5 ข้อ รวมทั้งสิ้น 40 ข้อ มีลักษณะเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating scale) โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ระดับ 5 หมายถึง มีปัญหาการพัฒนาคูอยู่ในระดับมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง มีปัญหาการพัฒนาคูอยู่ในระดับมาก

ระดับ 3 หมายถึง มีปัญหาการพัฒนาคูอยู่ในระดับปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง มีปัญหาการพัฒนาคูอยู่ในระดับน้อย

ระดับ 1 หมายถึง มีปัญหาการพัฒนาคูอยู่ในระดับน้อยที่สุด

### ขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ

1) ศึกษาวิเคราะห์ หลักการ แนวคิด ทฤษฎี จากเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อกำหนดขอบเขตในการสร้างเครื่องมือเก็บข้อมูล

2) กำหนดขอบเขตด้านเนื้อหาการพัฒนาคูเพื่อการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมทักษะการคิดของนักเรียน โดยใช้หลักการบริหารวงจรเดมมิ่ง ตามแนวคิดของ ศุภชัย อาชีวะระงับโรค (2548 : 23-24) ประกอบด้วย 4 ด้าน คือ 1) การวางแผน (Plan) 2) การลงมือปฏิบัติ (Do) 3) การตรวจสอบ (Check) และ 4) การปรับปรุง (Act)

3) สร้างแบบสอบถามความตรงตามเนื้อหาของการดำเนินงานให้ครอบคลุมปัญหาการพัฒนาคูเพื่อการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมทักษะการคิดของนักเรียน โดยใช้หลักการบริหารวงจรเดมมิ่งตามกรอบแนวคิดในการวิจัย

4) นำแบบสอบถามเสนอผู้ทรงคุณวุฒิที่มีคุณสมบัติอย่างใดอย่างหนึ่งคือจบการศึกษาไม่ต่ำกว่าระดับปริญญาโท หรือมีประสบการณ์ในการทำงานด้านการบริหารไม่ต่ำกว่า 10 ปี เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของข้อคำถามจากผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน (ดังมีรายนามปรากฏในภาคผนวก)

5) หาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิโดยใช้เทคนิค IOC (Index of item objective congruence) ได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง 0.60 ขึ้นไปในแต่ละข้อ

6) นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงเรียบร้อยแล้วไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

### 3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยขออนุมัติการเก็บข้อมูลตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1) ผู้วิจัยขอหนังสือจากสำนักบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา เพื่อขออนุญาตผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 ขออนุญาตเก็บข้อมูลในพื้นที่

2) ผู้วิจัยนำหนังสือขออนุญาตผู้บริหารสถานศึกษา โดยขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล จากครูและผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1

3) ผู้วิจัยส่งแบบสอบถามและติดตามแบบสอบถามกลับคืนด้วยตนเอง ในวันที่ 28 มิถุนายน 2557 ได้รับกลับคืนมาจำนวน 106 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

#### 4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลแบบสอบถามมาตรวจสอบความสมบูรณ์ จัดระเบียบข้อมูล ลงรหัสและวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลตามจุดมุ่งหมายที่ผู้วิจัยตั้งไว้ดังนี้

1) วิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามด้วยสถิติพื้นฐาน ได้แก่การแจกแจงความถี่ (Frequencies) และค่าร้อยละ (%)

2) วิเคราะห์แบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาการพัฒนาครูเพื่อการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมทักษะการคิดของนักเรียน โดยใช้หลักการบริหารวงจรเดมมิ่ง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 ด้วยสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ( $\bar{X}$ ) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) แล้วแปลผลตามเกณฑ์ ดังนี้ (อุทุมพร จามรมาน. 2540 : 55)

คะแนนเฉลี่ย 4.51-5.00 หมายถึง มีปัญหาการพัฒนาครูอยู่ในระดับมากที่สุด

คะแนนเฉลี่ย 3.51-4.50 หมายถึง มีปัญหาการพัฒนาครูอยู่ในระดับมาก

คะแนนเฉลี่ย 2.51-3.50 หมายถึง มีปัญหาการพัฒนาครูอยู่ในระดับปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.51-2.50 หมายถึง มีปัญหาการพัฒนาครูอยู่ในระดับน้อย

คะแนนเฉลี่ย 1.00-1.50 หมายถึง มีปัญหาการพัฒนาครูอยู่ในระดับน้อยที่สุด

#### ตอนที่ 2 การเก็บข้อมูลโดย Focus Group

##### 1. ประชากร

1.1 ประชากรที่ใช้ ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญ คือ ผู้ที่มีวุฒิการศึกษาปริญญาโท หรือสาขาที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา เชี่ยวชาญด้านการพัฒนาครู

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญ ได้มาโดยวิธีการสุ่มตัวอย่างโดยไม่อาศัยความน่าจะเป็น (Nonprobability sampling) ด้วยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2543 : 84) จำนวน 12 คน โดยกำหนดเกณฑ์การคัดเลือกผู้เชี่ยวชาญไว้ ดังนี้

1) ผู้บริหารสถานศึกษา ที่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาโทขึ้นไป หรือมีประสบการณ์ด้านการบริหารสถานศึกษาอย่างน้อย 5 ปีขึ้นไป จำนวน 3 คน

2) ศึกษานิเทศก์ ที่มีประสบการณ์การนิเทศการศึกษาอย่างน้อย 5 ปีขึ้นไปและมีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาโททางการศึกษาขึ้นไป จำนวน 3 คน

3) ครูระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่มีความรู้ความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมทักษะการคิด มีประสบการณ์ในการสอนอย่างน้อย 5 ปีขึ้นไป หรือมีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาโททางการศึกษาขึ้นไป จำนวน 6 คน

## 2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบบันทึกการสนทนากลุ่ม มีลักษณะเป็นแบบสัมภาษณ์มีโครงสร้างประเด็นการสนทนา ประกอบด้วย ปัญหาและสาเหตุการพัฒนาคู่มือเพื่อการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมทักษะการคิดของนักเรียน ด้วยวงจรคุณภาพของเดมมิง จำนวน 4 ด้าน ประกอบด้วย 1) การวางแผน (Plan) 2) การลงมือปฏิบัติ (Do) 3) การตรวจสอบ (Check) และ 4) การปรับปรุง (Act)

เทปบันทึกเสียงและวีดิทัศน์ ผู้วิจัยใช้เป็นเครื่องมือช่วยในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการสนทนากลุ่ม

### ขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ

- 1) นำข้อมูลที่เป็นปัญหาจากตอนที่ 1 ที่มีคะแนนเฉลี่ย 3.51-4.50 หรือหมายถึง มีปัญหาการพัฒนาครูอยู่ในระดับมากขึ้น ไปร่างแบบบันทึกการสนทนากลุ่ม
- 2) นำแบบบันทึกการสนทนากลุ่มให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบ
- 3) นำแบบบันทึกการสนทนากลุ่ม มาปรับปรุงแก้ไข และนำไปใช้จริงต่อไป

## 3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา เพื่อเชิญผู้เชี่ยวชาญจำนวน 12 คน เข้าร่วมประชุมสนทนากลุ่ม จัดประชุมและบันทึกการสนทนากลุ่มในวันที่ 14 ตุลาคม 2557 เวลา 08.00 น. เป็นต้นไป ณ ห้องประชุมโรงเรียนวัดใหญ่ชัยมงคล สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 ซึ่งผู้วิจัยได้เลือกผู้วิจัยร่วมที่มีคุณลักษณะที่มีความเหมาะสมกับการจัดกระบวนการสนทนากลุ่มในประเด็นที่ศึกษา ทำหน้าที่เป็นผู้ดำเนินการ (Moderator) ผู้จดบันทึก (Note taker) และผู้ช่วยเหลือ (Assistant) นอกจากนี้เพื่อให้การเก็บรวบรวมข้อมูลมีความสมบูรณ์ครบถ้วน ผู้วิจัยได้ใช้เครื่องบันทึกเสียงและกล้องวิดีโอบันทึกตลอดการสนทนา แล้วนำปัญหาและสาเหตุของผู้เชี่ยวชาญมาจัดลำดับความคิดเห็นที่สอดคล้องกัน เพื่อสังเคราะห์เป็นปัญหาและสาเหตุการพัฒนาคู่มือเพื่อการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมทักษะการคิดของนักเรียน โดยใช้หลักการบริหารวงจรเดมมิงในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1

## 4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลปัญหาและสาเหตุของการพัฒนาคู่มือเพื่อการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมทักษะการคิดของนักเรียน โดยใช้หลักการบริหารวงจรเดมมิงในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 ใช้การวิเคราะห์เนื้อหาจากแบบบันทึกการสนทนากลุ่มและสรุปผลโดยการจัดลำดับความคิดเห็นที่สอดคล้องกันและมีความถี่มากที่สุด

## ขั้นที่ 2 ศึกษาแนวทางการพัฒนาครูเพื่อจัดการการเรียนรู้ที่ส่งเสริมทักษะการคิดของนักเรียนด้วยวงจรคุณภาพของเดมมิ่ง

### 1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร ได้แก่ นักวิชาการ คือ ผู้ที่มีวุฒิการศึกษาปริญญาเอก หรือปริญญาโท สาขาการบริหารการศึกษา หรือสาขาที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา เชี่ยวชาญด้านการพัฒนาครู

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักวิชาการ ได้มาโดยวิธีการสุ่มตัวอย่างโดยไม่อาศัยความน่าจะเป็น (Nonprobability sampling) ด้วยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2543 : 84) จำนวน 5 คน โดยกำหนดเกณฑ์การคัดเลือกนักวิชาการไว้ คือ

1) มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาเอก และมีประสบการณ์ด้านการบริหารอย่างน้อย 5 ปีขึ้นไป

2) มีผลงานดีเด่นด้านพัฒนาครูเพื่อจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมทักษะการคิดของนักเรียน

### 2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบบันทึกการสัมภาษณ์ มีลักษณะเป็นแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง ประกอบด้วยประเด็นการสัมภาษณ์ คือ แนวทางการแก้ปัญหาการพัฒนาครูเพื่อจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมทักษะการคิดโดยใช้หลักการบริหารวงจรเดมมิ่ง จำนวน 4 ด้าน ประกอบด้วย 1) การวางแผน (Plan) 2) การลงมือปฏิบัติ (Do) 3) การตรวจสอบ (Check) และ 4) การปรับปรุง (Act)

เทปบันทึกเสียงและวีดิทัศน์ ผู้วิจัยใช้เป็นเครื่องมือช่วยในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการสัมภาษณ์

### 3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยขออนุมัติการเก็บข้อมูลซึ่งผู้วิจัยขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา เพื่อขออนุญาตเก็บข้อมูลจากนักวิชาการ จำนวน 5 คน โดยใช้วิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-dept interview) ใช้เวลาประมาณ 2 ชั่วโมง ซึ่งถือว่าเป็นช่วงเวลาที่เหมาะสมสำหรับการสัมภาษณ์ในการทำวิจัยเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยมีการเตรียมตัวก่อนทำการสัมภาษณ์โดยการหาความรู้เกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาครูเพื่อจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมทักษะการคิดของนักเรียนโดยใช้หลักการบริหารวงจรเดมมิ่งในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาอย่างเพียงพอและสร้างความสัมพันธ์ (Repport) ผู้วิจัยแนะนำตัวตามบทบาทที่กำหนดโดยการสร้างสัมพันธ์เชิงบวก เพื่อให้ผู้ถูกสัมภาษณ์เกิดความประทับใจ ไว้วางใจ และกล้าที่จะเปิดเผยข้อมูลให้ผู้สัมภาษณ์ต้องการ ทั้งนี้ผู้วิจัยได้มีการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญเพิ่มเติมทางโทรศัพท์ในกรณีของการศึกษาเพื่อเป็นการเพิ่มเติมข้อมูลระหว่างการเก็บข้อมูลให้ได้ข้อมูลเชิงลึกมากยิ่งขึ้น

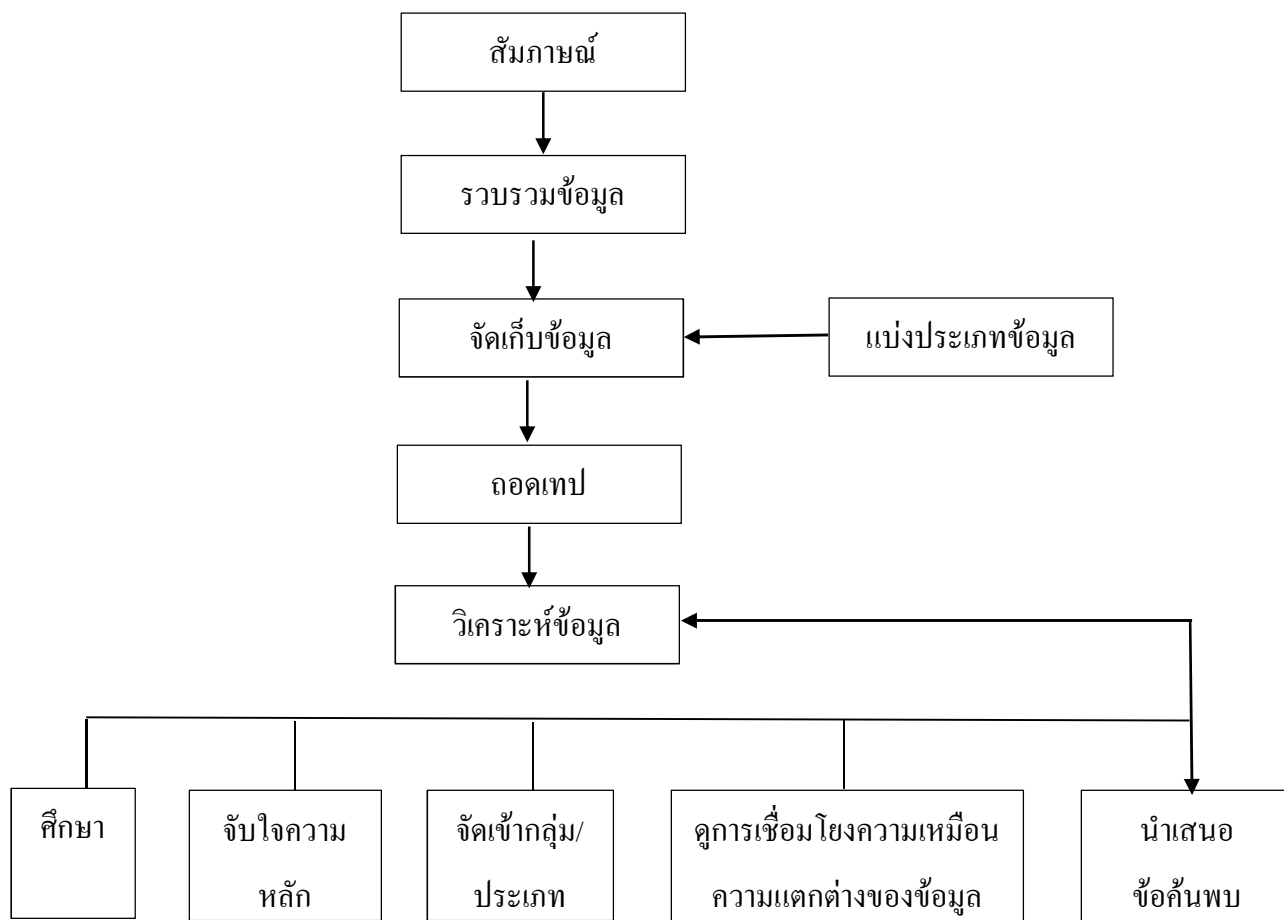
### 4. การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ความคิดเห็นของนักวิชาการเพื่อนำข้อมูลที่ได้มาสังเคราะห์เป็นแนวทางการพัฒนาครูเพื่อจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมทักษะการคิดของนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 ด้วยเทคนิคการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์แบบอุปนัย (Analytic

Induction) คือการตีความสร้างข้อมูลสรุปข้อมูลจากสิ่งที่เป็นรูปธรรมหรือปรากฏการณ์ที่มองเห็น เช่น พิธีกรรม การดำเนินชีวิต ความเป็นอยู่ การทำงาน ฯลฯ เมื่อผู้วิจัยได้เห็นหรือสังเกตหลาย ๆ เหตุการณ์ต่าง ๆ แล้วจึงลงมือสรุป แต่หากข้อมูลนั้นยังไม่ได้รับการตรวจสอบอื่น ๆ ก็ถือว่า ผลที่ได้เป็นสมมติฐาน หากได้รับการยืนยันก็ถือว่าเป็นข้อสรุปได้

ในการที่ข้อสรุปไม่ได้รับการยืนยันนั้นเรียกว่า สมมติฐานชั่วคราว (Working Hypothesis) เช่น สมมติฐานที่อาจตั้งขึ้นจากการพิจารณาข้อมูลเบื้องต้น จากนั้นจึงศึกษารวบรวมข้อมูลเพิ่มเติม (ศากุล ช่างไม้, 2547) ดังนั้น ตลอดเวลาที่นักวิจัยทำการวิจัย และลงมือวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น มีการบันทึกโดยจำแนกออกเป็นใคร ที่ไหน เมื่อไหร่ อย่างไร อะไร มีความหมายอย่างไรในการทำสิ่งเหล่านี้ในการพิสูจน์สมมติฐานนั้น การวิจัยเชิงคุณภาพจะแตกต่างจากการวิจัยเชิงปริมาณซึ่งมีการตีกรอบทฤษฎี แต่ในการวิจัยเชิงคุณภาพผู้วิจัยจะไม่กำหนดสมมติฐานจากกรอบแนวคิดอันใดอันหนึ่งเฉพาะ ผู้วิจัยจะปรับและเปลี่ยนสมมติฐานอยู่เสมอโดยอาศัยการพิสูจน์สมมติฐานเหล่านั้นตลอดเวลา ซึ่งสมมติฐานอาจถูกหรือผิดก็ได้ เมื่อสมมติฐานนี้ถูกพิสูจน์และตรวจสอบแล้วจึงสรุปเป็นข้อมูล (Appleton, 1995) ซึ่งจะเห็นได้ว่าการวิเคราะห์ข้อมูลนี้ หัวใจสำคัญอยู่ที่การสร้างสมมติฐานชั่วคราวตลอดระยะเวลาของการวิเคราะห์ข้อมูล

หลังจากที่ผู้วิจัยได้ดำเนินการสัมภาษณ์เสร็จสิ้นเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์มาจัดเก็บอย่างเป็นระบบ จากนั้นจึงนำมาถอดเทปอย่างละเอียดแบบคำต่อคำ (Transcription of data) และผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูล โดยทำการศึกษาข้อมูลเหล่านั้นอย่างละเอียดจับใจความหลัก จัดกลุ่มข้อมูลแต่ละประเภท พิจารณาเชื่อมโยงความเหมือนและแตกต่างแล้วจึงนำข้อค้นพบทั้งหมดในรูปแบบความเรียง ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย จากแนวคิดการวิเคราะห์ข้อมูลดังกล่าวสามารถทำเป็นแผนผังกระบวนการได้ดัง ภาพประกอบ 3.1



ภาพประกอบ 3.1 กระบวนการวิเคราะห์ข้อมูล  
ที่มา : เอกสารบรรยาย เอกรินทร์ สังข์ทอง, 2551

### ความน่าเชื่อถือของข้อมูล

ความถูกต้องตรงประเด็นและความน่าเชื่อถือของข้อมูลนับว่ามีความสำคัญเช่นเดียวกับงานวิจัยเชิงปริมาณ ผู้วิจัยตระหนักถึงประเด็นดังกล่าวซึ่งความถูกต้องตรงประเด็น (Validity) และความน่าเชื่อถือ (Reliability) ของการศึกษาโดยเฉพาะข้อมูลที่เก็บจากการวิจัยและกระบวนการวิเคราะห์ข้อมูลต้องอาศัยความพิถีพิถันที่ ทั้งนี้ผู้วิจัยจะใช้กลวิธีตามหลักการวิจัยเชิงคุณภาพ 3 ขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. การใช้เวลาที่เหมาะสมในการสัมภาษณ์และสร้างความคุ้นเคยกับผู้ให้ข้อมูล (Prolonged Engagement in the field) ในการเก็บข้อมูลดังกล่าว เพื่อให้มั่นใจได้ว่า ข้อมูลที่ได้จากการเก็บข้อมูลภาคสนามสามารถสะท้อนความเป็นจริงที่เกิดขึ้น ผู้วิจัยใช้เวลาประมาณ 2 ชั่วโมงซึ่งเป็นเวลามาตรฐาน

2. การสนทนากับเพื่อนและผู้เชี่ยวชาญ (Peer Debriefing) ผู้วิจัยจะสนทนาแลกเปลี่ยนข้อมูลกับเพื่อนนักวิจัย รวมถึงผู้เชี่ยวชาญและอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อให้ได้แนวทางข้อมูลที่ต้องการในการทำวิจัย

3. การตรวจสอบข้อมูลโดยสมาชิก (ผู้บริหารที่ร่วมให้ข้อมูล) (Member Cheacking)

การตรวจสอบข้อมูลโดยสมาชิกที่เข้าร่วมวิจัยถือได้ว่าเป็นมีความสำคัญเป็นอย่างมาก เพื่อให้ได้ข้อมูลที่เที่ยงตรง ทั้งนี้หลังจากที่ผู้วิจัยทำการถอดเทปเสร็จเรียบร้อยแล้วจะส่งบทสัมภาษณ์ให้ผู้ให้ข้อมูลตรวจสอบอีกครั้งหนึ่งเพื่อให้มั่นใจว่า ผู้วิจัยทำการถอดเทปอย่างถูกต้องและถ่ายทอดความคิดของผู้ให้ข้อมูลอย่างตรงไปตรงมา